

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313210708
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1313210708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: E. A., R. E. XXX, Q., zastúpeného JUDr. Ivanom Savčákom advokátom, so sídlom Partizánska 45, Bratislava, proti žalovaným: X/ D. E., R. C.. Š.. Š. XXXX/X, G., X/ C. Ž., R. R. XX/X, B., o náhradu škody 6.970,72 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.09.2015, č.k. 12C/114/2013- 146, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.970,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne od 08.03.2014 do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 418,- Eur. Vykonaným dokazovaním zistil, že Kredit Leas-Slovakia, s.r.o. ako prenajímateľ a žalobca uzavreli leasingovú zmluvu, č. XXXXXXXX dňa 21.12.1998 na predmet leasingu M. XXX F. ŠPZ: D. XX-XX K. K. XX, Š.D.: L. XXX K. E.o vstupnou cenou 800.000,- Sk vrátane 23% DPH, s tým, že 1. zvýšená splátka bude činiť 240.000,- Sk, leasingová splátka bude činiť štvrtročne 63.733,- Sk, s dobou trvania leasingu 36 mesiacov. Z poštovej poukážky č. 083905 zo dňa 21.12.1998 zistil, že žalobca zaslal spoločnosti Kredit Leas-Slovakia, s.r.o. v zmysle uvedenej leasingovej sumy 210.000,- Sk (t.j. 6.970,72 Eur), čo je výška žalovanej sumy. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.02.2012 č.k. 1T/36/2007 boli žalovaní 1/ a 2/ uznaní za vinných za to, že obžalovaný D. E., ako zamestnanec obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o. so sídlom Hattalova 12/A Bratislava vo funkcii výkonného riaditeľa po predchádzajúcej dohode s konateľom tejto spoločnosti, obžalovaným C. Ž., dojednával uzatváranie dvojstranných právnych úkonov s podnikateľskými subjektmi za účelom poskytnutia finančných prostriedkov formou úveru a následne napriek vedomosti obžalovaných D. E. K. C. Ž. o nemožnosti riadne plniť platné záväzky bola okrem iného dňa 21.12.1998 v sídle obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o. uzatvorená leasingová zmluva medzi prenajímateľom: obchodnou spoločnosťou Kredit Leas- Slovakia, s.r.o., ktorú podpísal jej konateľ, obžalovaný C. Ž. s nájomcom E. A., predmetom ktorej bol traktor zn. M. XXX, Š.: D.-XX a motorové vozidlo zn. K. XX, Š.D.: L. XXX K., na základe ktorej Stanislav Repiščák dňa 21.12.1998 poukázal na bankový účet prenajímateľa v súlade so zmluvou sumu 210.000,- Sk, pričom k plneniu záväzku a vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany prenajímateľa nedošlo, čím bola E. A. spôsobená škoda v sume 210.000,-Sk, a teda spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchali v bodoch 1-6 rozsudku: pokračovací trestný čin podvodu spolupáchatelstvom, podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods.

4 písm. b/ Tr. zákona a za to boli odsúdení obžalovaní D. E. K. C. Ž. k trestu odňatia slobody, každý vo výške 2 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2012 u oboch obžalovaných a žalobca bol so svojim nárokom odkázaný na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-súdnych. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 420 ods. 1, § 438 ods. 1 a 2, § 439, § 442 ods. 1, § 563 Občianskeho zákonníka a vychádzal v súlade s § 135 ods. 1 O.s.p. z uvedeného právoplatného trestného rozsudku, podľa ktorého žalovaní spáchali spoločne trestný čin na škodu žalobcu, taktiež mal za preukázanú skutočnú škodu, ktorú žalobca utrpel tým, ako zaslal na účet firmy Kredit Leas - Slovakia, žalovanú sumu, ako 1. splátku, pričom ani jeden zo žalovaných výšku uplatnenej náhrady škody nenamietal. Dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané a ani nevyšli najavo žiadne také skutočnosti alebo okolnosti, na základe ktorých by bolo možné rozhodnúť o delenej zodpovednosti, ako to navrhoval žalovaný 2/, a ktorá je výnimkou zo zásady, že ak škodu spôsobili viacerí škodcovia, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. Solidárna (spoločná) zodpovednosť sa uplatní vtedy, keď škodu spôsobili spoločne viac škodcov, čo platí aj v danom prípade, keď žalovaný spôsobil škodu trestnou činnosťou. Spolu so žalovanou sumou uložil žalovaný spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, pričom za výzvu na zaplatenie pre žalovaných 1/ a 2/ považoval návrh na začatie súdneho konania podaný žalobcom, na základe čoho sa dlh stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi a omeškanie žalovaných ustálil dňom 08.03.2014, keď žalovaný 1/ prevzal návrh na začatie konania dňa 06.03.2014 a žalovaný 2/ dňa 15.8.2013, čím sa dlh stal splatným dňa 07.03.2014. Priznal preto žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,25% od 08.03.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatneného príslušenstva pohľadávky žalobu ako nedôvodnú zamietol. O uložení poplatkovej povinnosti žalovaný 1/ a 2/ rozhodol podľa § 2 ods. 2 a 3, pol. 1/a Sadzobníka súdnych poplatkov a zák. č. 71/1992 Zb., pretože žalobca je v konaní v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 71/1992 Zb. oslobodený. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., žalobcovi však náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že jeho právny zástupcovia si v konaní náhradu trov právneho zastúpenia neuplatnili, tieto nešpecifikovali ako im ukladá ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. a z obsahu spisu im žiadne trovy nevyplývajú.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný 1/, žiadal napadnutý rozsudok prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie správne ustálil výšku škody, avšak nestotožnil sa s jeho názorom, že vo veci neboli splnené predpoklady pre rozhodnutie o delenej náhrade škody v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Namietol, že z obsahu trestného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/36/2007 vyplýva, že všetky finančné toky, príjmy a výdavky obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o. riadil výlučne C. Ž., ktorý mal aj dispozičné právo ku všetkým účtom tejto obchodnej spoločnosti, v ktorej žalobca pracoval na základe pracovnej zmluvy ako výkonný riaditeľ. Namietal, že súd mal o náhrade škody rozhodnúť v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody. Súd môže svojím rozhodnutím v odôvodnených prípadoch vylúčiť solidárnu zodpovednosť, pritom v takýchto prípadoch by mal z pravidla zhodnotiť aj sociálne pomery škodcov. V danom prípade mal súd posudzovať mieru zavinenia jednotlivých spoločných škodcov a rozdeliť zodpovednosť podľa miery účasti na spôsobení škody, čo preukazuje obsah uvedeného trestného spisu, keď vo svojich výpovediach podrobne vypovedal o spôsobe vzniku obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o., jej fungovania a riadenia, ktoré zabezpečoval C. Ž. buď osobne alebo prostredníctvom ďalšej osoby. Z obsahu trestného spisu je tiež nespochybniteľné, že všetky úkony, ktoré vykonal v mene obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o., boli vykonávané na pokyn C. Ž., všetky zmluvy boli vypracovávané C. Ž. a taktiež ním podpísované, ako aj všetky výbery a prevody finančných prostriedkov na účte tejto obchodnej spoločnosti boli vykonávané výlučne C. Ž.. Žalovaný 1/ nemal žiadne splnomocnenie na dispozíciu s finančnými prostriedkami v hotovosti ako aj podnikateľským účtom tejto spoločnosti. Súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil skutkový stav, nedostatočne sa oboznámil s obsahom trestného spisu, z ktorého taktiež vyplýva, že v predmetnej veci mal o náhrade škody rozhodovať podľa § 438 ods. 2 Obč. zákonníka, keď aj z odôvodnenia trestného rozsudku vyplýva, že o náhrade škody súd nerozhodoval v trestnom konaní a poškodených odkázal na konanie vo veciach občiansko-súdnych, vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaní nemali rovnaký finančný prospech z uvedenej trestnej činnosti.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote aj žalobca, žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a zaviazat žalovaných zaplatiť mu spoločne a nerozdielne úroky z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 6.970,72 Eur od 18.03.1999 do zaplatenia a taktiež náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Namietal, že žalovaní boli žalobcom k splneniu si svojich povinností permanentne vyzývaní najmä ústnou formou a o plnenie ich požiadal už v rámci

trestného konania, ktoré prebiehalo od roku 2007. Úroky z omeškania si uplatnil od 18.03.1999 do zaplataenia a preto pri ich výške vychádzal z dvojnásobku diskontnej sadzby NBS, platnej od 13.01.1996 do 28.5.2000, a preto si uplatnil úroky z omeškania vo výške 17,6% ročne. Poukázal na to, že jeho predchádzajúca právna zástupkyňa JUDr. Marta Belejčáková riadne uplatnila náhradu trov konania vrátane náhrady trov právneho zastúpenia a to podaním zo dňa 17.06.2013. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti bez toho, aby na to, žalobca dal súhlas, pretože vo svojej žiadosti súhlasil iba s tým, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti a zároveň, aby ho v prípade potreby vypočul prostredníctvom dožiadaného súdu - Okresného súdu Bardejov. Súd rozhodol v jeho neprítomnosti a to bez predchádzajúceho vypočutia, hoci výpoveď žalobcu mohla súdu objasniť podstatné skutočnosti, ktoré by v konečnom dôsledku mohli viesť k inému rozhodnutiu súdu, napr. v časti úrokov z omeškania. Vzhľadom na to, že súd niekoľkokrát pojednávanie v tejto veci odročil, žalobca nepredpokladal, že by súd rozhodol na pojednávaní dňa 18.09.2015 a z toho dôvodu trovy právneho zastúpenia nevyčísliť, avšak ak by došlo k zaslaniu mu zápisnice z predmetného pojednávania súdom tak, ako opakovane žiadal vo svojich podaniach, vrátane poslednej žiadosti o ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní zo dňa 13.08.2015, zaslal by žalobca v zákonnej lehote súdu predmetné vyčíslenie náhrady trov právneho zastúpenia. S poukazom na § 45 ods. 4 O.s.p. namietal, že súdu nič nebránilo, aby mu zápisnicu z predmetného pojednávania zaslal elektronickou formou. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nedostatočne odôvodnený a predčasný, pretože súd rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že nesúhlasí so skutočnosťami uvedenými žalovaným 1/ a rozhodnutie prvej inštancie v časti uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne mu zaplatiť náhradu škody, považuje za vecne a právne správne. Poukázal na to, že žalovaný 1/ nepopiera svoj podiel viny na škode, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku podvodného konania žalovaných, avšak napriek tomu žiadnym spôsobom neprejavil úprimný záujem na splnení si povinností, ktorá mu v dôsledku jeho konania vznikla. Žalovaný 1/ neuhradil žalobcovi žiadnu peňažnú sumu a neprejavil dostatočný záujem vzájomne sa dohodnúť mimosúdne alebo aj v rámci súdneho konania.

5. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že sa pridrižiava obsahu jeho odvolania a ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu o delenej zodpovednosti v neprospech žalovaného 2/ by žiadnym spôsobom neohrozilo záujem poškodeného na uspokojení jeho nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o neprejavenie jeho záujmu na splnení povinnosti, uviedol, že si nevie predstaviť aké konanie od neho žalobca očakáva, keď ako už uviedol prvoinštančným súdom, je nemajetný, blížiaci sa k dôchodkovému veku, s vážnymi zdravotnými ťažkosťami, ktoré ho obmedzujú pri vykonávaní akejkoľvek pracovnej činnosti.

6. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), účinného od 01.07.2016; preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ a taktiež odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovaným 1/ a 2/ zaplataenia žalovanej istiny s príslušenstvom titulom náhrady škody, ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré žalovaní uviedli na svoju obranu, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 O.s.p., účinným v čase vydania napadnutého rozsudku, vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Obč. zákonníka a dospel k správnym záverom, že žalovaní spáchali spoločne trestný čin na škodu žalobcu, ktorá bola v konaní preukázaná v žalobcom uplatnenej výške a za škodu spôsobenú žalobcovi žalovanými 1/ a 2/ zodpovedajú spoločne a nerozdielne žalovaní 1/ a 2/. Správne súd prvej inštancie pri posudzovaní omeškania žalovaných so splnením dlhu voči žalobcovi, vzhľadom na absenciu výzvy žalobcu na plnenie, vychádzal z doručenia žaloby žalovaným a ustálil ich omeškanie dňom 08.03.2014 a správne rozhodol aj o náhrade trov konania, keď žalobcovi s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

8. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody voči žalovaným 1/ a 2/ správne vychádzal z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.02.2012 č.k. 1T/36/2007, ktorým je v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný a podľa ktorého žalovaní spoločne spáchali trestný čin na škodu žalobcu, pričom výška škody vzniknutej žalobcovi nebola v konaní medzi stranami sporná.

9. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/36/2007 zo dňa 29.02.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/70/2012 zo dňa 09.10.2012 boli žalovaní 1/ a 2/ uznaní za vinných zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustili tým, že žalovaný 1/ ako zamestnanec obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o. vo funkcii výkonného riaditeľa po predchádzajúcej dohode so žalovaným 2/, ktorý bol konateľom uvedenej obchodnej spoločnosti, dojednával uzatváranie dvojstranných právnych úkonov s podnikateľskými subjektmi za účelom poskytnutia finančných prostriedkov formou úveru, Slovakia s.r.o. a následne napriek vedomosti žalovaných 1/ a 2/ o nemožnosti riadne plniť splatené záväzky bola dňa 21.12.1998 uzatvorená leasingová zmluva medzi uvedenou obchodnou spoločnosťou ako prenajímateľom a žalobcom, predmetom ktorej bol traktor a motorové vozidlo a na základe ktorej žalobca dňa 21.12.1998 poukázal na bankový účet prenajímateľa sumu 210.000,- Sk, pričom k plneniu záväzku a vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany prenajímateľa nedošlo, čím bola žalobcovi spôsobená škoda v sume 210.000,-Sk, a teda spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu. Z uvedeného vyplýva, že škodu spôsobili žalobcovi obaja žalovaní spoločnou trestnou činnosťou a to trestným činom podvodu spáchaným spolupáchateľstvom a preto správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že za škodu spôsobenú žalobcovi zodpovedajú žalovaní 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, pričom vychádzal zo zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 438 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorej v prípade, ak škodu spôsobilo spoločne viac škodcov, uplatní sa solidárna (spoločná) zodpovednosť a poukázal na to, že len v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť o delenej náhrade škody.

10. Nedôvodne žalovaný 1/ namieta v odvolaní, že v danom prípade boli splnené podmienky pre rozhodnutie o delenej zodpovednosti žalovaných za škodu spôsobenú žalobcovi s poukazom na odôvodnenie trestného rozsudku, z ktorého vyplýva, že žalovaní nemali rovnaký finančný prospech z predmetnej trestnej činnosti. Pre uplatnenie solidárnej zodpovednosti viacerých škodcov je rozhodujúca iba skutočnosť, že viaceré osoby svojou činnosťou, prípadne nečinnosťou spoločne spôsobili inej osobe škodu a v danom prípade je nesporné, že žalovaní 1/ a 2/ spôsobili škodu žalobcovi svojou spoločnou trestnou činnosťou. Za odôvodnený prípad pre rozhodnutie o delenej zodpovednosti škodcov v zmysle § 438 ods. 2 Obč. zákonníka možno považovať prípad, ak je účasť niektorého zo škodcov na spoločnom spôsobení škody minimálna vzhľadom na účasť ostatných škodcov, avšak v danom prípade neboli v konaní preukázané žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali minimálnu účasť žalovaného 1/ na spôsobení škody žalobcovi oproti rozsahu účasti žalovaného 2/ na spôsobení tejto škody. Minimálny rozsah v účasti žalovaného 1/ na spoločne spôsobenej škode žalobcovi so žalovaným 2/ nemožno považovať za preukázanú skutočnosťami, na ktoré poukázal žalovaný 1/ vo svojom odvolaní a to, že žalovaný 2/ mal dispozičné právo ku všetkým účtom obchodnej spoločnosti Kredit Leas - Slovakia, s.r.o., vypracoval a podpisoval všetky zmluvy, riadil všetky finančné toky, príjmy a výdavky predmetnej spoločnosti a vykonával všetky výbery a prevody finančných prostriedkov na účte spoločnosti, keď z odôvodnenia rozsudkov vydaných v trestnom konaní, prvoinštančného aj odvolacieho, vyplýva, že žalovaný 1/ dojednával uzavretie predmetných zmlúv s poškodenými, preberal finančné akontácie od poškodených a ubezpečoval ich, že finančné prostriedky na zabezpečenie úveru budú, pričom vedel, že spoločnosť nemá finančné prostriedky na poskytovanie úverov a neboli zabezpečované ani zo zahraničia ani z domácich zdrojov, taktiež preukázateľne vedel, že spoločnosť fakticky nevedie žalovaný 2/ a vzhľadom na dĺžku doby, po ktorú vykonával funkciu výkonného riaditeľa spoločnosti, muselo mu byť aj zrejmé, že ide o spoločnosť zriadenú výlučne na účel podvodného konania, čo konštatovali súdy aj v odôvodnení rozsudkov vydaných v trestnom konaní. Odvolací súd preto dospel k záveru, že dokazovaním vykonaným v trestnom konaní neboli preukázané také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 438 ods. 2 Obč. zákonníka. Žalovaný 1/ sám ani neuviedol v konaní pred súdom prvej inštancie a ani vo svojom odvolaní v akom pomere by podľa jeho názoru by mali žalovaní zodpovedať za škodu spôsobenú žalobcovi a ani nevyčíslil škodu za ktorú by podľa jeho názoru zodpovedal on podľa jeho účasti na jej spôsobení, a na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o delenej zodpovednosti.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného 1/ nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že nedôvodné je aj odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej zamietol vo zvyšnej časti žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úrokov

z omeškania a tiež v časti o náhrade trov konania. Žalobca si v konaní uplatnil úroky z omeškania od 18.03.1999 do zaplatenia, avšak neuviedol v žalobe ani v konaní pred súdom prvej inštancie a ani vo svojom odvolaní z akých dôvodov ustálil omeškanie žalovaných zo splnením ich dlhu od 18.03.1999 a nepredložil ani žiaden dôkaz preukazujúci omeškanie žalovaných k tomuto dňu. V odvolaní uviedol, že žalovaných vyzýval na plnenie ústne, toto svoje tvrdenie však nepreukázal, a pokiaľ poukázal na to, že trestné konanie, v ktorom si uplatnil proti žalovaným nárok na náhradu škody, prebiehalo od roku 2007, táto skutočnosť nepreukazuje, že by žalovaní boli v omeškaní už v roku 1999. Správne preto súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaní boli vyzvaní na plnenie doručením žaloby na základe čoho správne ustálil omeškanie žalovaných zo splnením dlhu odo dňa 08.03.2014, za ktoré obdobie priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,25% a správne vo zvyšku žalobu zamietol. Náhrada trov konania žalobcu bola uplatnená jeho predchádzajúcou právnou zástupkyňou JUDr. Martou Belejčákovou v žalobe, tak ako uviedol vo svojom odvolaní, avšak žalobca trovy právneho zastúpenia v zákonom stanovenej lehote nevyčíslil v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku, a preto správne súd prvej inštancie rozhodol, keď žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Nedôvodne žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti bez toho, aby žalobca dal na to súhlas a bez toho, aby bol žalobca o tejto skutočnosti informovaný prostredníctvom elektronického zaslania zápisnice z predmetného pojednávania, o zaslanie ktorých žalobca opakovane žiadal prostredníctvom jeho písomných žiadostí o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a to vrátane poslednej žiadosti zo dňa 13.08.2015. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v prejednávanej veci boli splnené zákonom stanovené podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 18.09.2015, na ktorom svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 17.08.2015 z dôvodu, že sa nachádza v zlej finančnej situácii a aj z dôvodu kolízie pojednávania jeho právneho zástupcu, požiadal v prípade potreby o vypočutie vo veci prostredníctvom dožiadaného súdu - Okresného súdu Bardejov a taktiež požiadal o zaslanie zápisnice z prípadného pojednávania. Zároveň súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu a preto súd prvej inštancie rozhodol na tomto pojednávaní v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie § 45 ods. 4 O.s.p., na ktoré poukázal žalobca vo svojom odvolaní, upravuje možnosť doručovať písomnosti aj elektronickými prostriedkami, ak o to účastník konania alebo jeho zástupca požiada a oznámi adresu, neupravuje však povinnosť súdu zasielať zápisnicu z pojednávania na žiadosť účastníka neprítomného na pojednávaní. Nedôvodne žalobca namietal aj nesprávny postup súdu prvej inštancie spočívajúci v tom, že rozhodol vo veci bez jeho vypočutia dožiadaným súdom, keď v danom prípade výsluch žalobcu pre rozhodnutie vo veci nebol potrebný a pokiaľ ide o omeškanie žalovaných, toto mohol objasniť aj v niektorom zo svojich písomných podaní a preto nebolo potrebné vykonať výsluch žalobcu dožiadaným súdom len na túto skutočnosť.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, keď žalobca a žalovaný 1/ mali len čiastočný úspech v odvolacom konaní a žalovanému 2/ v odvolacom konaní trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej

otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).